

Sta rokov

DEJINY REFORMOVANEJ KREŠŤANSKEJ CIRKVI NA SLOVENSKU OD OSAMOSTATNENIA PO SÚČASNOŠŤ

A slovenskí reformátori memorandum a csehország királyi ország elnököihez.

Čuvák Nr.!

Mi, a csehország királyaságának a régi magyar államról ide szállt s eddigi egyházi szervezeteiktől, intézményeiktől, törvénykezéseiktől s minden másoktól és anyagi segélyforrásaiktól elszakított magyar anyanyelvű és református vallású polgárai: új helyeselmékben is élve s hivatalosukat teljesíteni kötelezünk. Felkeltésükkel a csehország állam törvényes kereteibe s annak belső, munkái, háza és szabad polgáraiá' lenni. -

Politikával egyháziunk nem foglalkozik. Hivatala az Isten országának építése s ezt a magyaros munkát a vallás, szabvány és igazságszerző polgári munkákkal akadályozhatná. Ez országunk és társadalomunkat farsadósá-sában egyháziunk társadalomunk számára Čuvák nr megértő támogatása. A királyi munká, az egyházi állati közelemből is megvédőnek is feljogosítással be-működés e nemességére. A 30 éves háború kezdete, mikor a csehek sa-badsága eltiporlatott, a mi nagy fejedelmünk a kalvinista Jethlen Gábor sietett védelmezésre magyar hadával. La horvát háború után I. Rákóczy György 1645-ben, a líveri békeben csak egy fogadta el a magyarországi felajánlott vallási és lelkiismereti szabadságot ha az a cseh protestáns testvérek számá-ra is biztosították s európai garancia alá helyezték. Mikor az 1804-iki békeben végsőleg valamennyire megköszönítette a királyi korlátozott jár-munkát: ismét csak magyar kalvinista diákok, a nép nyelvén egy két

ÚSTREDIE KULTÚRY A OSVETY

REFORMOVANEJ KREŠŤANSKEJ CIRKVI NA SLOVENSKU

2023

Sto rokov

Dejiny Reformovanej kresťanskej cirkvi
na Slovensku
od osamostatnenia po súčasnosť

Sto rokov

Dejiny Reformovanej kresťanskej cirkvi
na Slovensku
od osamostatnenia po súčasnosť

Ústredie kultúry a osvety RKC na Slovensku

2023

Vydavateľ: Ústredie kultúry a osvety
Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku

Názov: Sto rokov
Dejiny Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku
od osamostatnenia po súčasnosť

Zodpovedný redaktor: Alfréd Somogyi

Redaktori: Zsolt Buza, Zsolt Czinke, Attila Lévai, Jákób Széles,
Ferenc Tömösközi, Attila Petheő

Tlač: Marián Györky, MS PRINT - Michaľany

Rok vydania 2023.; 1. vydanie

ISBN: 978-80-89964-29-1

*„Len sa rozpomeňte na prvé dni,
keď ste po osvietení prestáli veľký boj v utrpení”
(Hebr 10,32)*

*S vďakou Bohu,
s úctou k pamiatke našich predkov,
s dobrou nádejou pre našich potomkov...*

Vydanie knihy podporili BETHLEN GÁBOR ALAP, Ústredie kultúry a osvety
Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku a so svojou výskumnou prácou
Katedra historických vied Reformovanej teologickej fakulty
Univerzity J. Selyeho a Teologický inštitút J. Calvína.

© Autori

© Ústredie kultúry a osvety Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku

Obsah

<i>Alfréd Somogyi</i>	
Obdobie v rokoch 1918-1923	11
<i>Alfréd Somogyi</i>	
Zákonodarná synoda v Leviciach v roku 1923	26
<i>Alfréd Somogyi</i>	
Vzťahy medzi cirkvou a československým štátom v období po levickej synode	39
<i>Béla Harsányi</i>	
Bratislavská synoda v roku 1928	44
<i>Ibolya Szamborovszky Nagy, Ferenc Radvánszky</i>	
Výhľad na Podkarpatsko v medzivojnovom období 20. toročia	55
<i>Alfréd Somogyi, Ibolya Szamborovszkyné Nagy</i>	
O biskupoch medzivojnového obdobia 20. ročia	59
<i>Attila Petheő, Ferenc Tömösközi</i>	
Cirkevné školstvo v období medzi dvoma svetovými ojnami	63
<i>Vilmos Galo</i>	
Vnútoraná misia a obrodné hnutia v období 1918-1945	68
<i>Zsolt Czinke</i>	
Cirkevná tlač v období medzi dvoma svetovými vojnamí	76

<i>Alfréd Somogyi</i>	
Obdobie Organizačného výboru	84
<i>Zsolt Buza, Ladislav Csoma</i>	
Bratislavská synoda v roku 1951, reorganizácia cirkvi a obdobie biskupstva Imricha Vargu (1953-1980) a obdobie biskupstva Žigmunda Horvátha (1984-1988)	98
<i>Zsolt Buza</i>	
Obdobie biskupstva Eugena Mikóa (1988-1996)	115
<i>Géza Erdélyi</i>	
Obdobie biskupstva Géza Erdélyiho	121
<i>László Fazekas</i>	
Obdobie biskupstva Lászlóa Fazekasa	126
<i>Róbert Géresi</i>	
Súčasnosť - doba biskupstva Róberta Géresiho	131
<i>Juraj Brecko</i>	
Ako sa rodili slovenské senioráty?	140
<i>Attila Lévai, Attila Petheő</i>	
Vzdelávanie reformovaných teológov na Hornej Zemi	153
<i>Attila Lévai, Attila Petheő</i>	
Cirkevné školstvo od roku 1989 po súčasnosť	159
<i>Kinga Süll</i>	
Cirkevná hudba od roku 1989 po súčasnosť	163

<i>Miklós Kiss</i>	
Firesz - Zväz mladých reformovaných	171
<i>Tímea Czinke</i>	
Fireszke - detská misia	173
<i>Zsuzsanna Tóth</i>	
O krok bližšie - Rómske misijné úsilie v rokoch 2009 až 2022	176
<i>Éva Antala</i>	
Väzenská misia od roku 1999 po súčasnosť	178
<i>Juraj Brecko, Mária Géciová, Jaroslav Széles</i>	
Založenie a služba Re-Mi-Dia (2005-2023)	181
<i>Éva Fritz Beke</i>	
Oficiálna tlač reformovanej cirkvi od druhej svetovej vojny po súčasnosť	187
<i>Szilárd Haris, Alfréd Somogyi</i>	
Diakonia Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku od roku 1989 po súčasnosť	192
<i>Attila Palcsó</i>	
Zahraničné vzťahy našej cirkvi od roku 1989 po súčasnosť	198
<i>Alfréd Somogyi</i>	
Záverčné slovo	210
O autoroch knihy	211

patrila aj otázka štátneho príspevku na platy farárov, t. j. kongruy, ktorú od roku 1933 dostávali až na malé výnimky takmer všetci podkarpatskí farári. A v rokoch 1932-33 bolo definitívne vyriešené občianstvo všetkých reformovaných duchovných Podkarpatského dištriktu.

Je potrebné spomenúť aj veľmi chúlolistivú otázku, a to osadnícke komunity (napr. Badó, Újbátyú, Újbótrágy, Danilovka atď.), ktoré boli veľmi cieľavedome vkladované medzi maďarské reformované obce. Československé úrady vedomé ich vytvorili, aby etnicita regiónu nezostala jednotná. Presídlení Česi väčšinou svoje náboženstvo nepraktizovali, ale Rusíni - ktorí boli gréckokatolíci - áno. Podľa najnovších výskumov bolo 289 rodín usadených štátom, kým 317 rodín bolo súkromne usadených v prevažne maďarskej časti Podkarpatska. To predstavuje takmer 2.500 osôb. Infraštruktúra a vybavenosť nových - štátom vybudovaných - obcí bola oveľa lepšia ako v okolitých reformovaných maďarských lokalitách. Tzv. kolonisti dostali pôdu od štátu a dotácie na poľnohospodárstvo. Štát v ich obci postavil nový obchod a školu. V mnohých prípadoch dostali aj nové domy.

Napriek tomu všetkému bolo jedným z kontroverzných výsledkov československého obdobia finančné posilnenie podkarpatských reformovaných cirkevných zborov. Potvrďuje to aj pozoruhodná skutočnosť, že v tomto období si 67 z 92 zborov mohlo vymeniť svoje zvony, ktoré boli zrekvirované počas prvej svetovej vojny, zo zvonolejárskej dielne známeho Ferenca Egryho v Kisgejőci.

Alfréd Somogyi, Ibolya Szamborovszkyné Nagy

O biskupoch medzivojnového obdobia 20. storočia

Predtisský reformovaný dištrikt na Slovensku:

István Pálóczi Czinke (Pácin, 18. novembra 1855 - Budapešť, 17. júla 1942)
Prvý biskup Predtisského dištriktu na Slovensku, v dobe 1921-1929. Jeho rodičia boli Gábor Czinke a Borbála Pálóczi. Svoje štúdiá začal v rodnej obci. Od roku 1866 študoval v Sárospataku a v roku 1878 tu absolvoval teológiu. Potom bol rok seniorom v kolégiu, a pomocným farárom a učiteľom viery v Sárospataku. V roku 1882 bol povolaný do Erdőberény ako duchovný a na jar 1896 do Rimavskej Soboty ako prvý duchovný a zároveň ako učiteľ náboženstva na gymnáziu. V roku 1895 bol zvolený za funkcionára v dištrikte, a v roku 1917 sa stal zástupcom biskupa. V rokoch 1914 až 1917 bol seniorom Gemerského seniorátu. Po podpísaní trianonskej mierovej zmluvy, vtedajší biskup Kálmán Révész presťahoval do Maďarska. Pálóczi Czinke v roku 1921 bol zvolený za biskupa Predtisského dištriktu na Slovensku, zároveň zastával funkciu duchovného predsedu konventu a synody.

Od roku 1915 bol členom predstavenstva Maďarskej evanjelickej literárnej spoločnosti. Chvályhodná bola aj jeho literárna činnosť. Napísal konfirmačný katechizmus, bohoslužobný poriadok, spevník, hymnickú knihu, modlitebnú knihu a množstvo článkov a štúdií.

Štátne úrady ho označili za iredentu a falošne šírili myšlienku, že jeho osoba je prekážkou zmierenia medzi štátom a reformovanou cirkvou. Po tom, čo zo strany československej štátnej moci bol úplne znemožnený, v roku 1929 sa vzdal funkcie biskupa, ako aj miesta duchovného v Rimavskej Sobote a presťahoval sa do Maďarska.

Mihály Péter (Drahňov, 12. mája 1867 - Rimavská Sobota, 30. decembra 1932)
Druhý biskup Predtisského dištriktu na Slovensku v rokoch 1929-1932. V roku 1886 absolvoval gymnázium v Sárospataku, potom študoval teológiu tu a v Pápe. Teologické štúdium ukončil v roku 1890. Svoju službu začal ako kaplán učiteľ v obci Veľké Raškovce, od roku 1893 bol zástupcom farára v dedine Malé Ozorovce. Tu bol zvolený v roku 1895. Odtiaľ bol v roku 1902 preložený - tiež na základe voľby - do Sečoviec. Od roku 1901 bol zástupcom

seniora Hornozemplínskeho seniorátu a od roku 1912 zástupcom biskupa. V roku 1920 bol zvolený za sudcu Predtisského dištriktu a v roku 1924 za zástupcu biskupa. Po odstúpení a odchode Istvána Pálóczi Czinkeho, bol 27. augusta 1929 zvolený za biskupa. V tom čase sa presťahoval do Rimavskej Soboty a ujal sa aj funkcie duchovného zboru. Napísal množstvo článkov do župných novín a cirkevných bulletinov. Ako cirkevný historik sa zaoberal dejinami zborov a históriou rodiny Lónyaiovcov. Dobre poznal historické vzťahy medzi Maďarskom a Slovenskom a ako jeden z mála vtedajších duchovných ovládal slovenčinu.

Barna Idrányi (Hernádbúd, 18. júla 1860 - Gönc, 22. septembra 1933)

Tretí biskup Predtisského dištriktu na Slovensku, od 10. mája do 22. septembra 1933.

Narodil sa v rodine duchovného, jeho starý otec bol tiež kňazom. Vzdelanie získal v Miškolci, potom absolvoval teologické štúdiá v Sárospataku. V roku 1883 sa stal pomocným farárom v Kiskinizs a potom v Alsóvadász. V roku 1878 ho pozval zbor Slanec. Od roku 1892 bol pokladníkom seniorátu a od roku 1904 pokladníkom dištriktu a pritom aj dôchodkového fondu. Od roku 1917 bol synodálnym zástupcom. V roku 1921 sa stal prvým seniorom Abovsko-turnianskeho seniorátu, po zlúčení. Po päťdesiatich rokoch svojej duchovenskej služby a dvanástich rokoch služby seniora bol vo veku 72 rokov zvolený za biskupa. Odišiel za svojimi dcérami na návštevu do Göncu, kde aj zomrel.

Cenné sú jeho záznamy o udalostiach prvej svetovej vojny v Slanci. Na rozdiel od svojich predchodcov bol skôr odborníkom na hospodárenie cirkvi, veď mal za sebou desaťročia skúseností v tomto odbore.

Dr. Sándor Magda (11. februára 1883, Iškovce - 15. októbra 1962, Sárospatak) Štvrtý biskup Predtisského dištriktu na Slovensku, od roku 1933 až do 1938. t.j. existencie dištriktu.

Gymnázium absolvoval v Nagyenyede a teológiu v Kolozsvári a Sárospataku. Po ukončení štúdia bol od roku 1905 seniorom na teológii v Sárospataku. Filozofiu študoval v Budapešti a v roku 1914 získal doktorát. Medzitým bol od roku 1906 farárom v obci Ivanice, od roku 1909 v obce Čičarovce a od roku 1934 vo Veľkých Kapušanoch. V roku 1930 sa stal zástupcom biskupa a v roku 1933 bol zvolený za biskupa. Dlhé roky bol šéfredaktorom oficiálneho cirkevného časopisu Református egyház és Iskola (Reformovaná cirkev a škola). Po I., viedenskom arbitráži, v roku 1938 zanikol Predtisský

dištrikt na Slovensku, a tým aj skutočný úrad biskupa. V roku 1947 sa presťahoval do Sárospataku.

Pridunajský reformovaný dištrikt na Slovensku:

Elemér Balogh (Székesfehérvár, 6. februára 1866 - Bratislava, 16. apríla 1938)

Prvý biskup Pridunajského reformovaného dištriktu na Slovensku v rokoch 1921-1938.

Narodil sa v rodine duchovného, teologické štúdiá začal v Budapešti, dokončil ich v Edinburghu a po návrate domov sa stal kaplánom v Budapešti. V roku 1895 bol poverený organizáciou bratislavského zboru. Založil aj maďarský reformovaný cirkevný zbor vo Viedni. V Bratislave nielenže zorganizoval zbor, ale do roku 1913 postavil aj kostol, faru a cirkevný nájomný dom, z ktorého príjmy výrazne pomohli životu zboru.

Bol všestranným bádateľom, „humánnym polyhistorom“, vášnivým zberateľom kníh. Jeho meno bolo známe v renomovaných antikvariátoch Európy. Jeho vedecké práce sa dotýkali maďarských aspektov všeobecných cirkevných dejín, jazykovedy a starožitností. Skúmal však aj hugenotsko-maďarské a slovansko-maďarské vzťahy a interakcie. Pracoval na cestopisoch západných učencov, ktorí navštívili Uhorsko v 16. storočí, na záznamoch táboreských duchovných z habsburskej éry a na vplyve Valdovcov v Uhorsku, ale skúmal aj literatúru chorvátskej reformácie a reformácie gréckokatolíckej cirkvi. Jeho obľúbenou témou bol desaťročie smútku. Ako biskup so sídlom v Bratislave viedol početné neformálne rokovania s predstaviteľmi štátu o riešení občianstva a iných záležitostí týkajúcich sa reformovaných duchovných a učiteľov. Po zriadení Pridunajského dištriktu bol zvolený za prvého biskupa dištriktu. Počas posledných dvoch rokov svojej biskupskej služby bol už veľmi chorý. Zomrel v evanjelickej nemocnici v Bratislave na Veľkú noc 1938.

Béla Sörös (Nemespécse, 14. marca 1877 - Lučenec, 2. októbra 1939)

Druhý biskup Pridunajského reformovaného dištriktu na Slovensku, 1938-39. Narodil sa v rodine duchovného, vzdelanie získal vo Veszpréme a Pápe. Teológiu študoval v Kolozsvári, Budapešti a Edinburghu. Po návrate domov sa stal kaplánom biskupa Károlya Szásza v Budapešti a pôsobil ako kaplán vo väznici a v škótskej misii. Odtiaľ ho pozval cirkevný zbor v Lučenci v roku 1905. Po vzniku Československa v roku 1925 založil a viedol teolo-

gickú akadémiu, seminár na výchovu duchovných, jedinú maďarskú vysokú školu v Československu. Bol vedúcou osobnosťou obrody a misie. Dlhé roky bojoval za vyrovnanie vzťahov medzi reformovanou cirkvou a československým štátom. Do posledných síl bránil národné a náboženské slobody maďarskej reformovanej cirkvi, za čo ho československé úrady dvakrát uväznili a považovali ho za „politicky nebezpečného človeka“. Ako biskup viedol len rok cirkev. Vykonával zrušenie dištriktu a teológie. Dožil ešte vypuknutie druhej svetovej vojny a v Lučenci prijal utečencov z Poľska. Zomrel po krátkej chorobe.

Podkarpatský reformovaný dištrikt:

Béla Bertók (Mukačevo, 3. novembra 1873 - Mukačevo, 27. apríla 1945)

Prvý biskup Podkarpatského reformovaného dištriktu od roku 1923 do existencie dištriktu, tj. 1938.

Vzdelanie získal v rodnom meste a v Sárospataku, kde študoval aj teológiu. Humanitné štúdiá začal študovať v Budapešti, ale pre finančné problémy ich musel zanechať. Od roku 1897 bol kaplánom v obci Györtelke, potom vedľa satmárskeho seniora Ferenca Bikiho. Potom pôsobil ako kňaz vo Fehérgyarmate, Zápsszony a Beregsurány. V roku 1914 bol zvolený za seniora Berehovského seniorátu, a vtedy sa vrátil do cirkevného zboru Mukačevo. V roku 1923 sa stal biskupom vtedy vzniknutého Podkarpatského dištriktu. Založil tlačiareň a začal vydávať cirkevné periodiká Szeretet a Kalendár Szeretet. Podieľal sa aj na príprave cirkevného inštitútu na vychovávanie teológov. Výsledkom jeho angažovanosti v misii bolo založenie Reformovaného domova a sirotinca Szeretet v Mukačeve. V roku 1941 požiadal o odchod do dôchodku a až do svojej smrti žil v úplnom ústraní.

Attila Petheő, Ferenc Tömösközi

Cirkevné školstvo v období medzi dvoma svetovými vojnami

Československé štátne orgány považovali za dôležité prebudovať maďarské školstvo a úplne zlikvidovať vysoké školstvo. Zákon č. 189/1919 z 3. apríla 1919 poskytol základ pre organizáciu a zachovanie menšinových škôl. Jazykový zákon bol súčasťou ústavy prijatej 29. februára 1920. „V článku 131. Ústavy Československa sa uvádza, že v mestách a okresoch, kde značná časť československých občanov hovorí iným jazykom ako československým, sa deťom týchto československých občanov poskytne možnosť vzdelávať sa v ich jazyku.“ Článok 5 jazykového zákona sa zaoberal vyučovacím jazykom na školách. Na školách pre národnostné menšiny sa malo vyučovať v ich jazyku a rovnakým jazykom sa mali spravovať aj ich kultúrne inštitúcie. V tom istom jazykovom zákone č. 122 z roku 1920, štát stanovil percentuálny podiel na zriadenie školy pre národnostné menšiny. Kvórum bolo 20 %.

Základné, občianske a súkromné školy sa riadili zákonom z 3. apríla 1919, ktorý stanovil priemerný počet najmenej 40 žiakov na trojročné obdobie pre základné školy, a 400 žiakov pre občianske menšinové školy. Vykonávací predpis k zákonu nebol nikdy vydaný, čo poškodilo maďarskú komunitu.

Zákon z 8. júna 1923 sa vzťahoval na stredné školy. Tento zákon sa však nikdy neuplatnil, pretože na jeho uvedenie do platnosti by musel byť na Slovensku vydaný osobitný dekrét. To znamená, že Ústava Československej republiky by bola jediná, ktorá by mohla byť pre Maďarov v predmetnej oblasti smerodajná, keďže by zabezpečovala rovnosť pred zákonom.

Vzdelávanie na základných školách

Povinná školská dochádzka v Československu bola od 6 do 12 rokov, takže základné školy boli šesťročné. Verejnú školu mohol prevádzkovať štát, obec, cirkev, nadácia, alebo fyzická osoba. Na Slovensku bola povinná školská dochádzka zavedená až v roku 1922 v tzv. malom školskom zákone, ktorý stanovil osemročnú školskú dochádzku. V školskom roku 1921/22 bolo v Hornej zemi 845 základných škôl: na Slovensku 727 a na Podkarpatsku 118, ktoré navštevovalo 119.730 žiakov. Naproti tomu, v školskom roku 1925/26 bolo na Slovensku 705 a v Podkarpatsku 101 základných škôl

Závěrečné slovo

Z Božej milosti žijeme a sme tu!

Už viac ako sto rokov žijeme tu, na našej rodnej zemi, v našich cirkevných zboroch napriek tomu, že štátna moc párkrát už pokúšala nás likvidovať. A predsa sme tu. To je samo o sebe svedectvom Božej dobroty a milosti voči nám. Ukazuje to tiež, že Pán života má s našim reformovaným spoločenstvom na Hornej Zemi svoje plány.

Bohu sa určite páči, aby sa jeho meno oslavovalo v maďarčine v našich maďarských dedinách a mestách, v slovenčine v našich slovenských dedinách a mestách, a to v rámci jednej cirkvi. Počas jedného storočia, ktoré máme za sebou, sme si ako ľudia, ako členovia cirkvi, mnohokrát všimli alebo poukázali na naše rozdiely. Z našej dvojjazyčnosti sme vytvárali napätie. V žiadnom prípade to nebolo pre našu cirkev dobré.

Keďže Boh má s nami plán a my prijímame našu súčasnú situáciu ako Božiu, mali by sme sa pokúsiť prežiť nasledujúcich sto rokov - ak nám náš Pán dá ešte toľko - trochu inak. Hľadať a prežívať výhody našej dvojjazyčnosti, ak nejaké sú. Ukázať svetu - a slovenskej spoločnosti - že kresťanské spoločenstvo sa dokáže povzniesť nad etnické, národnostné a jazykové rozdiely. Aby sme to dokázali, mali by sme sa lepšie spoznať a na princípe vzájomnosti aj lepšie prijať, pochopiť a milovať. Je to veľká a krásna úloha.

Dvadsiate storočie nás podrobilo ťažkej skúške. V týchto skúškach sme boli zdecimovaní. Utrpeli sme veľké straty. A keď sa pozrieme do minulosti, so spásnou milosťou nášho Boha vidíme tieto straty. Ale práve vďaka Božej milosti verím, že máme aj zajtrajšok! A mali by sme sa pripraviť na zajtrajšok, ako to patrí k životu skrytým v Pánovi. Je to vlastne živá nádej! Preto - so všetkými skúsenosťami, ktoré máme za sebou a ktoré nám dal tento zväzok - snívajme! Snívajme ako žalmista, ktorý vidí výšiny v priepasti, slobodu v zajatí a budúcnosť v minulosti!

„Keď Hospodin zmenil údel Siona, boli sme ako vo sne. Vtedy sme mali ústa plné smiechu a jazyk plesania. Vtedy sa medzi pohanmi hovorilo: „Hospodin urobil pre nich veľké veci!“ Hospodin urobil pre nás veľké veci, radovali sme sa. Zmeň náš údel, Hospodin, ako riečiská v Negeve! Tí, čo rozsievajú so slzami, budú žať s plesaním. S plačom vychádza ten, čo rozsieva semeno; s plesaním sa však vráti a donesie snopy” (Žalm 126). Nech tak sa stane! Amen.

O autoroch knihy

ThDr. **Éva Antala**, reformovaná duchovná cirkevného zboru Veľké Ludince, vedúca Väzenskej misie Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku.

Mgr. et Mgr. **Zsolt Buza**, PhD, reformovaný duchovný v cirkevnom zbore Bratislava, pedagóg, cirkevný historik.

Mgr. **Juraj Brecko**, reformovaný duchovný v Tušiciach, senior Ondavsko-hornádskeho seniorátu.

Mgr. **Ladislav Csoma**, reformovaný duchovný v cirkevnom zbore Drahňov, bývalý zástupca biskupa Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku, predseda Združenia maďarských reformovaných duchovných na Slovensku.

Mgr. et Mgr. **Tímea Czinke**, PhD, reformovaná duchovná v cirkevnom zbore Bátorové Kosihy, pedagogička, bývalá členka celoštátneho vedenia Združenia mladých reformovaných (Firesz).

Mgr. **Zsolt Czinke**, PhD, reformovaný duchovný v cirkevnom zbore Bátorové Kosihy, tajomník Teologického inštitútu J. Calvína, hlavný knihovník knižnice TIJC, bývalý člen celoštátneho vedenia Združenia mladých reformovaných (Firesz).

ThDr. **Géza Erdélyi**, reformovaný duchovný na dôchodku, emeritný biskup, bývalý biskup Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku, bývalý vedúci Katedry praktickej teológie Teologického inštitútu J. Calvína.

Mgr. **László Fazekas**, reformovaný duchovný v Komárne, emeritný biskup, bývalý biskup Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku, člen Správnej rady Teologického inštitútu J. Calvína.

Mgr. **Éva Fritz Beke**, PhD, redaktorka časopisu Kálvinista Szemle a Kalvínske hlasy.

Vilmos Galo, PhD, historik, pracovník Podunajského múzea v Komárne.

Mgr. **Mária Géciová**, učiteľka, levita, riaditeľka Re-Mi-Dia.

Mgr. **Róbert Géresi**, reformovaný duchovný v cirkevnom zbore Seňa, úradujúci biskup Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku, člen

Správnej rady Teologického inštitútu J. Calvína, bývalý predseda Združenia mladých reformovaných (Firesz).

Mgr. **Szilárd Haris**, PhD, duchovný Ústredia diakonie Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku.

Béla Harsányi, reformovaný duchovný.

Mgr. **Miklós Kiss**, reformovaný duchovný v cirkevnom zbore Strážne, predseda Združenia mladých reformovaných (Firesz).

Doc. ThDr. **Attila Lévai**, PhD, reformovaný duchovný v cirkevnom zbore Čičov a Klížska Nemá, riaditeľ Teologického inštitútu J. Calvína, docent Katedry historických vied Reformovanej teologickej fakulty Univerzity J. Selyeho, bývalý dekan, v súčasnosti prodekan fakulty.

Mgr. **Attila Palcsó**, PhD, reformovaný duchovný v cirkevnom zbore Chotín, poradca pre zahraničné záležitosti Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku.

PaedDr. **Attila Petheő**, PhD, historik, vedecký pracovník Katedry historických vied Reformovanej teologickej fakulty Univerzity J. Selyeho.

Ferenc Radvánszky, reformovaný duchovný Podkarpatskej reformovanej cirkvi, referent Podkarpatského výskumného ústavu Imre Narancsika.

Doc. ThDr. **Alfréd Somogyi**, PhD, reformovaný duchovný v cirkevnom zbore Opatovský Sokolec, člen Správnej rady Teologického inštitútu J. Calvína, docent Katedry historických vied Reformovanej teologickej fakulty Univerzity J. Selyeho, súčasný dekan fakulty.

Mgr. **Kinga Süll**, PhD, reformovaná duchovná, cirkevná hudobníčka, odborná asistentka Katedry systematiky a praktickej teológie Reformovanej teologickej fakulty Univerzity J. Selyeho.

Ibolya Szamborovszkyné Nagy, PhD, historička, docentka na Podkarpatskej maďarskej vysokej škole Ferenc Rákócziho II v Berehove, zakladajúca spolupredsedička Podkarpatského výskumného ústavu Imre Narancsika.

Mgr. **Jaroslav Széles**, reformovaný duchovný v slovenskom cirkevnom zbore v Košiciach.

Mgr. **Zsuzsanna Tóth**, PhD, vedúca Rómskej misie Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku.

Mgr. **Ferenc Tömösközi**, PhD, historik, odborný asistent na Katedre historických vied Reformovanej teologickej fakulty Univerzity J. Selyeho.